

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoCsp/43/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119237974
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6119237974.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a členov senátu JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., so sídlom Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, IČO: 24 785 199, právne zastúpený Jiří Šmída, usadený euroadvokát, ŠMÍDA advokátní kancelář s.r.o., organizačná zložka, IČO: 47 255 773, so sídlom Ul. Svornosti 43, 821 09 Bratislava, proti žalovanému: L. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XX, adresa k doručovaniu: Z. XX/X, XXX XX Y., o zaplatenie 10 412,56 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 6Csp/101/2019 - 189, zo dňa 26. novembra 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 10 412,56 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 9 384,85 eur od 27.12.2016 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Súd zamietol vzájomnú žalobu žalovaného, ktorou žiadal určiť, že úver zo zmluvy zo dňa 25.11.2013 je bezúročný a bez poplatkov, tiež, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX uzatvorená medzi stranami sporu je neplatná a že neprijateľné podmienky v tejto zmluve sú neplatné. Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške trov rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku osobitným uznesením.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalobou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 10 412,56 eur s príslušnými úrokmi z omeškania a náhrady trov konania. Svoj nárok žalobca vyvodzoval zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXX/XXXX/XXSU zo dňa XX.XX.XXXX v znení dodatku zo dňa XX.XX.XXXX (o odklade splátok istiny o 6 mesiacov), ktorú uzavrel so žalovaným právny predchodca žalobcu F. banka S., a.s., U.: XXXXXXXX. Žalobca predmetnú pohľadávku nadobudol na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 05.09.2018 s účinnosťou k 06.09.2018 (§ 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka), žalovanému bola zmena v osobe veriteľa oznámená listom zo dňa 07.09.2018, ktorý žalovaný riadne prevzal. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že právny predchodca žalobcu na základe vyššie uvedenej úverovej zmluvy, na ktorú sa vzťahuje režim spotrebiteľského práva (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch) poskytol žalovanému úver vo výške 10 400,- eur za v zmluve dohodnutých podmienok. Účelom úveru bolo refinancovanie úverov. Žalovaný porušil podmienky zmluvy, úver riadne a včas nesplácal, dostal sa do omeškania s platením splátok, preto pôvodný veriteľ

(F.) po predchádzajúcich písomných výzvach k splateniu dlhu a upozornení na možnosť predčasného zosplatnenia úveru, ku dňu 26.12.2016 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Ku dňu zosplatnenia bol dlh žalovaného 10 412,56 eur a pozostával z istiny úveru vo výške 9 384,85 eur, riadneho úroku ku dňu zosplatnenia vo výške 977,59 eur, úrokov z omeškania ku dňu zosplatnenia vo výške 0,12 eur a poplatkov vo výške 50,00 eur. Ku dňu postúpenia pohľadávky bol napočítaný zmluvný úrok vo výške 3 802,78 eur, zákonný úrok z omeškania 158,30 eur a ďalšie poplatky 50,00 eur. Žalobca sa však rozhodol uplatniť zmluvný úrok vo výške 977,50 eur a poplatky vo výške 50,00 eur a zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne odo dňa nasledujúceho po dni zosplatnenia do zaplatenia.

3. Posúdením zmluvy o spotrebiteľskom úvere z hľadiska dodržania jej obsahových náležitostí stanovených v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. súd dospel k záveru, že predmetná zmluva obsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti a nie sú pravdivé tvrdenia žalovaného o tom, že predmetná zmluva by mala byť neplatná, prípadne bezúročná a bezpoplatková v zmysle § 11 cit. zákona. V odôvodnení rozsudku súd uvádza podrobne dôvody takéhoto svojho záveru. Žalovaný si svoje povinnosti z tejto zmluvy nesplnil, preto súd žalobe vyhovel v celom rozsahu. Žalobca si uplatnil v konaní iba rozdiel medzi výškou poskytnutého úveru a súčtom vykonaných splátok, zmluvný úrok do zosplatnenia úveru, a poplatky dohodnuté v zmluve, aj úrok z omeškania - podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. .

4. Žalovaným vznesenú námietku premlčania súd neuznal za dôvodnú, súd posúdením plynutia premlčacej doby v danom prípade dospel k záveru, že nárok žalobcu nie je premlčaný.

5. Vzájomnú žalobu žalovaného, ktorou žiadal určiť neplatnosť úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX a že neprijateľné podmienky v tejto zmluve sú nepaltné a bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru súd zamietol z dôvodov, že tento návrh je zmätočný, nakoľko predmetom konania je iná zmluva, a to „F. refinanc expres č. XXX/XXXX/XXSU zo dňa XX.XXXXXX“, a ak by mal žalovaný na mysli túto zmluvu, súd z dôvodov uvedených vo vyhotovení rozsudku uvádza dôvody, pre ktoré nie je zmluva neplatná a nie je bezúročná a bezpoplatková.

6. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 a § 262 CSP. V konaní plne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

7. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil a žalobu zamietol. Nárok žalobcu neuznáva v celom rozsahu. Dodávateľ mu nikdy nepožičal sumu 10 412,56 eur, trvá na tom že nárok žalobcu je premlčaný a Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX je od počiatku neplatná. Súd porušil jeho základné právo na spravodlivý proces (vid'. čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv). Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho posúdenia veci. Popiera tvrdenia žalobcu a pohľadávku čo do výšky a dôvodu. Pohľadávka nikdy nevznikla. Trovy konania sú nezákonné a sporné.

8. So spoločnosťou F. I. S., a.s., uzavrel úverový úkon, zmluva č. XXX/XXXX/XXSU zo dňa XX.XX.XXXX, ktorý sa stal rámcom na poskytnutie finančných prostriedkov. Ide o formulárovú zmluvu, ktorej obsah nemohol ovplyvniť, pričom v zmluve absentujú povinné náležitosti zmluvy podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Splátka nie je rozdelená na výšku, počet a termíny splátok istiny a úrokov, iných poplatkov na základe čoho sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Veriteľ použil nekalé obchodné praktiky - neinformoval spotrebiteľa o dôsledkoch vyplývajúcich z jednotlivých ustanovení zmluvy a nekonal s náležitou odbornou starostlivosťou, použil predtlačенú formulárovú zmluvu. Predmet zmluvy nebol dojednaný určite a zrozumiteľne, v zmluve bolo dohodnuté poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 10 400,- eur. Splácanie úveru nebolo dojednané určite a zrozumiteľne, bolo dohodnuté že predpokladaná doba trvania zmluvy je 120 mesiacov v mesačných splátkach 172,68 eur čo činí 20 721,60 eur. Zmluvná odmena nebola dojednaná určite a zrozumiteľne a bola dojednaná v rozpore s dobrými mravmi, rovnako aj sankcie. Zabezpečenie v zmluve bolo dojednané v rozpore so zákonom a dobrými mravmi. Zmluva je sporná, cena úveru je sporná a predmet úveru je sporný, zmluva nie je podpísaná štatutárnymi spoločnosti zmluva nevznikla.

9. Žalovaný žiada, aby súd posúdil samotnú zmluvu o úvere, či táto zodpovedá podmienkam zákona a či nedošlo k porušeniu ustanovení z hľadiska spotrebiteľa. Súd nevykonal spotrebiteľom navrhnuté dôkazy. Žalobca ničím neosvedčil svoje tvrdené skutočnosti.

10. Neplatná je aj zmluva o postúpení pohľadávky, chýba v nej výška pohľadávky. Bolo porušené bankové tajomstvo a žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný. Žaloba je zmätočná.

11. Vznesená námietka premlčania jednotlivých splátok žalovaným je oprávnená, pretože sa každá splátka posudzuje či je premlčaná, avšak súd toto dokazovanie nevykonal.

12. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť a priznať žalobcovi nárok na trovy odvolacieho konania. Zároveň nesúhlasí s právnymi názormi žalovaného uvádzanými v odvolaní. Žalovaný neprodukuje v odvolaní žiadne nové relevantné tvrdenia či dôkazy. K opakovane napadnutej absencii rozpisu splátok na istinu, úroky a poplatky poukazuje na rozsudok Súdneho dvora EÚ v rozhodnutí vo veci C-42/2015 aj rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, v ktorých zmysle takáto povinnosť dodávateľovi nevyplýva. K opakovanému sponchybnému aktívnej vecnej legitimácie žalobcu uvádza zhodne ako už vo vyjadrení k odporu podanému žalovaným proti vo veci vydanému platobnému rozkazu, že postúpenie pohľadávky je platné, tak postupca ako aj postupník dodržali všetky zákonné podmienky stanovené k postúpeniu predmetnej pohľadávky, a predmetná pohľadávka bola zosplatnená už postupcom. Žalovaný nárok je založený na oprávnenom nároku veriteľa dožadovať sa vrátenia poskytnutého peňažného plnenia s dohodnutým a predpokladaným príslušenstvom. Žalovaný nevrátil ani len istinu úveru.

13. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zo dňa 17.04.2020 uviedol opakovane tie isté námietky, že popiera tvrdenia žalobcu, žalobca nepreukázal súdu že žalovanému boli skutočne finančné prostriedky poskytnuté, nepredložil výpis z účtu kde by bola uvedená suma poukázaná. Súd mal žalobu zamietnuť ex offa pretože žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepredložil hlavný dôkaz, kde žalovanému zaslal a na aký účet sumu úveru podľa zmluvy. V ďalšom žalovaný opakovane uvádza odvolacie dôvody, na týchto trvá. Žiada žalobu zamietnuť ako nedôvodnú a žalobca nemá nárok na náhradu trov konania.

14. Na vyjadrenie žalovaného žalobca nereagoval.

15. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

16. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

17. Odvolací súd nezistil žiadne pochybenie v procesnom postupe okresného súdu, ani porušenie práv žalovaného na spravodlivý súdny proces, ktoré námietky žalovaného navyše boli iba všeobecné. V odôvodnení rozsudku okresný súd náležite vysvetlil dôvody výsledku rozhodnutia, citoval ustanovenia ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil svoje závery, obsah spisu v ničom neopodstatňuje tvrdenie žalovaného, že okresný súd svoje rozhodnutie neodôvodnil resp. odôvodnil spôsobom priečiacim sa zákonu. Za procesnú vadu konania nemožno považovať to, že okresný súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalovaného.

18. Odvolateľ v odvolaní neuviedol iné dôvody než tie, s ktorými sa už vysporiadal okresný súd v odôvodnení rozsudku. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a reagujúc na odvolacie dôvody žalovaného odvolací súd dodáva, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenia právnych predpisov a súčasne vec správne skutkovo a právne posúdil. Po oboznámení sa s odôvodnením napadnutého uznesenia okresného súdu odvolací súd dospel k záveru, že obsahuje dostatok skutkových a právnych záverov a nezistil, že by tieto závery okresného súdu boli svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené a nevyplývajú z nich ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich podstaty a zmyslu. V danom prípade odvolací súd nezistil a niet žiadna spojitosť

medzi napadnutým rozsudkom okresného súdu a žalovaným namietaným porušením označených práv - práva na súdnu ochranu a na spravodlivé súdne konanie. Podstata základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy spočíva v oprávnení každého domáhať sa ochrany svojich práv na súde. Tomuto oprávneniu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola právu, ktorého porušenie sa namieta poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktoré tento článok ústavy o základnom práve na súdnu ochranu vykonávajú (čl. 46 ods. 4 ústavy v spojení s čl. 51 ods. 1 ústavy). Táto povinnosť všeobecných súdov zahŕňa zároveň požiadavku rešpektovania procesných garancií spravodlivého súdneho konania vyplývajúcich (napr. z čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 6, čl. 9 CSP) t.j. právo na určitú kvalitu súdneho konania definovanú procesnými garanciami spravodlivého súdneho konania ako sú požiadavky rešpektovania zásad kontradiktórnosti, alebo rovnosti zbraní, či právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, ktorá má byť v konkrétnom prípade poskytnutá. Zásada spravodlivosti obsiahnutá v práve na spravodlivé súdne konanie ktoré vyplýva z čl. 46 ods. 1 ústavy vyžaduje, aby súd založili svoje rozhodnutia na dostatočných a právne relevantných dôvodoch zodpovedajúcich konkrétnym okolnostiam prerokúvanej veci. Podľa názoru odvolacieho súdu uvedené princípy okresný súd rešpektoval a jeho rozhodnutie nemožno označiť za porušujúce právo žalovaného na spravodlivý proces. Okresný súd sa nedopustil žiadneho extrému pri aplikácii právnych predpisov ktoré použil pri svojom rozhodnutí, rozhodnutie (rozsudok) súčasne adekvátne v dostatočnom, zákone a procesnej situácii zodpovedajúcim rozsahu zdôvodnil (§ 220 CSP).

19. Odvolací súd námietky žalovaného uvedené v odvolaní nepovažuje za dôvodné.

20. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd ex offo (z úradnej povinnosti) posudzoval a podrobil predmetnú zmluvu o úvere prieskumu z hľadiska dodržania zákonných podmienok v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a dospel k správne záveru, že daná zmluva o spotrebiteľskom úvere nie je bezúročná a bezpoplatková a nie je ani neplatná, ako tvrdil v priebehu konania a opakovane aj v odvolacom konaní žalovaný. Dôvody okresný súd uvádza v odôvodnení rozsudku. V nadväznosti na to okresný súd správne konštatoval, že žalovaný je preto povinný vrátiť žalobcovi nesplatený zostatok úveru aj s príslušenstvom.

21. Okresný súd skúmal platnosť a účinky mimoriadneho zosplatenia úveru a konštatoval, že veriteľ dodržal postup v zmysle ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Medzi účastníkmi zmluvy bolo dohodnuté plnenie v splátkach a dohodnuté, že v prípade neuhradenia splátky riadne a včas je veriteľ oprávnený požadovať predčasné splatenie celej istiny úveru vrátane príslušenstva (čl. VII. zmluvy), čo zodpovedá ust. § 565 Občianskeho zákonníka a na základe súdu predložených oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bol úver veriteľom zosplatený až po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splatných splátok, t.j. bolo dodržané ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Listom zo dňa 25.10.2016 veriteľ vyzval žalovaného na splatenie dlhu a listom zo dňa 04.12.2016 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru k 26.12.2016 pre omeškanie s platením splátok.

22. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom okresného súdu, že nárok žalobcu nie je premlčaný a vzhľadom na odvolacie námietky žalovaného k otázke premlčania dodáva.

23. Občiansky zákonník upravuje premlčateľnosť práv v ust. § 100 a nasledujúcich. Podľa § 100 ods. 1, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až § 110), na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka a ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. V § 101 ide o „všeobecnú“ premlčaciu dobu, ktorá je trojročná a uplatní sa všade tam, kde zákon pre určité právo neupravuje osobitnú premlčaciu dobu, pričom premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Podľa § 103 ods. 1, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, ods. 2, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročný celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (ods. 2 však platí iba pre prípad, že si veriteľ dojednal so spotrebiteľom možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti dlhu v súlade so zákonom - ust. § 565, teda tzv. stratu výhody splátok). V prípade dlžníka - spotrebiteľa ust. § 53 ods. 9 dopĺňa ďalšie kumulatívne zákonné podmienky umožňujúce právo veriteľa žiadať spotrebiteľa o zaplatenie celej pohľadávky, a to oddialenie výkonu tohto práva o 3 mesiace a súčasne včasné upozornenie na uplatnenie tohto práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Ust. § 101 Občianskeho zákonníka je úpravou všeobecnou (lex generalis) a ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k nemu je lex specialis, t.j. osobitnou

úpravou, ktorá má pred aplikáciou všeobecnej úpravy prednosť. Aplikácia § 101 Občianskeho zákonníka je vo vzťahu k druhej vete § 103 Občianskeho zákonníka namieste len pokiaľ ide o dĺžku premlčacej doby (3 roky), nakoľko ustanovenie § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka inú úpravu ohľadne dĺžky premlčacej doby neustanovuje.

24. Keďže v prípade spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka (ak ide o plnenie v splátkach, môže žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplatenie niektorej splátky) až po uplynutí trojmesačného omeškania s niektorou splátkou vzhľadom na ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, potom je práve táto splátka tou splátkou „pre nesplatenie ktorej sa stane zročným celý dlh“ v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka. (Ust. § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka jednoznačne stanovuje, že „ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplatennej splátky“, teda premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu). Účelom ust. § 103 Občianskeho zákonníka je zabrániť vyckávaniu veriteľa s využitím práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka pri omeškaní dlžníka a motivovať ho k čo najskoršiemu vymáhaniu svojej pohľadávky, ak nedôjde k riadnemu plneniu. Aj v prejednávanej príhode premlčacia doba v zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka nezačala plynúť od zosplatenia úveru (od 26.12.2016), ale už od zročnosti nezaplatennej splátky, ktorá založila právo veriteľa žiadať predčasné splatenie (ktorá zosplatenie celého dlhu vyvolala). Z predmetnej zmluvy o úvere vyplýva splatnosť splátok k 22. dňu v mesiaci. V posudzovanom prípade zjavne išlo o splátku splatnú v auguste 2016 - dňa 22.08.2016, keďže zo spisu vyplýva, že dodatkom č. 1 k úverovej zmluve zo dňa 22.02.2016 veriteľ (F. banka S. a.s.) umožnil žalovanému odklad splátok tak, že v termíne od 22.02.2016 do 22.07.2016 schválil dlžníkovi odklad splátok istiny úveru o 6 mesiacov, teda splácať istinu bol žalovaný povinný opäť počnúc od resp. k 22.08.2016, následne k 22.09.2016, k 22.10.2016 atď. pokiaľ by nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru k 26.10.2016. V čase kedy veriteľ pristúpil k zosplateniu úveru t.j. dňa 04.12.2016 vtedy bola pohľadávka veriteľa pozostávajúca z omeškanej splátky úveru (splátky splatnej k 22. 8. 2016) viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti, pričom zosplateniu predchádzala výzva veriteľa žalovanému zo dňa 25.10.2016 na zaplatenie dlžnej sumy (§ 565 Občianskeho zákonníka).

25. Žaloba bola na súd podaná dňa 27.02.2019. (Pozn. KS. okresný súd v odôvodnení rozsudku v bode 22. uviedol zjavne nesprávne dátum 28.02.2012) Vid'. potvrdenie Okresného súdu Banská Bystrica, ktorý prijal návrh na začatie konania v zmysle ust. § 3 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní, a ktorý po podaní odporu žalovaného proti vydanému platobnému rozkazu zo dňa 19.03.2019 postúpil vec Okresnému súdu Rimavská Sobota ako súdu príslušnému na prejednanie veci podľa § 14 CSP, nakoľko žalobca v zákonom stanovenej lehote navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde v zmysle § 10 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z..

26. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žaloba žalobcu bola podaná na súd včas pred uplynutím trojročnej premlčacej doby podľa § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka. (Keď úver bol zosplatený pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 22.08.2016 trojročná premlčacia doba pre nesplatený celý zostatok úveru uplynula dňa 22.08.2019 a žaloba bola na súd podaná dňa 27.02.2019).

27. K odvolacej námietke žalovaného, že súd mal posudzovať premlčanie jednotlivých splátok úveru, odvolací súd dodáva, že samostatne by sa posudzovalo premlčanie splátok splatných a nezaplatených pred dátumom splátky, ktorá zosplatenie vyvolala, t.j. v danom prípade splátok splatných pred 22.08.2016 (podľa § 103 veta prvá Občianskeho zákonníka - ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach začína plynúť premlčacia doba (§ 101 Občianskeho zákonníka - trojročná) od dňa zročnosti nesplatennej splátky). V konaní žalobca uviedol, že žalovaný sa prvýkrát dostal do omeškania so splátkou splatnou dňa 22.04.2016, to však pre posudzovanie vyhlásenia predčasnej splatnosti a premlčania nie je významné, pretože nemožno opomenúť, že veriteľ žalovanému umožnil - schválil dodatkom č. 1 zo dňa 22.02.2016 k úverovej zmluve odklad splátok na dobu od 22.02.2016 do 22.07.2016 a bola dohodnutá aj zmena výšky mesačných splátok (26.-31. splátka odklad istiny splátok, 32. - 118. splátka vo výške 188,14 eur splatné 22. deň v mesiaci, a 119 splátka vo výške 186,68 eur splatná 22.11.2023).

28. Odvolací súd potvrdil rozsudok okresného súdu aj vo výroku o trovách konania, ktorým v zmysle odôvodnenia rozsudku súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalovanému, vzhľadom na jeho úspech v spore.

29. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanoveniami § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalobca, preto žalobcovi patrí nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

30. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).